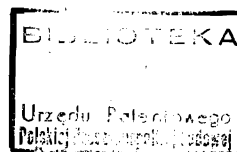

21 września 1931 r.

B60b 1/2u

4

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14020.

Kl. 63 d 1.

Alphonse Duret
(Saint-Pierre-de-Jards, Francja).

Koło do pojazdów.

Zgłoszono 20 sierpnia 1930 r.

Udzielono 19 czerwca 1931 r.

Pierwszeństwo: 21 sierpnia 1929 r. (Belgia).

Wynalazek niniejszy dotyczy koła do pojazdów, w szczególności pojazdów ciężkich, jako to maszyn rolniczych i wozów ciężarowych.

Istota wynalazku polega na sposobie połączenia i systemie przymocowania szprych do piasty, na skutek czego koła osiągają taką sztywność i wytrzymałość, że bez względu na warunki pracy nie psują się nigdy i nigdy nie wymagają naprawy.

Na załączonym rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku, i tak na fig. 1 — widok koła z przodu, na fig. 2 — widok z boku piasty, na fig. 3 — widok końca szprychy, który wchodzi w piastę, na fig. 4 — przekrój według fig. 2 wzdłuż linii A—A, wykazujący połączenie szprych z piastą.

Zgodnie z wynalazkiem piasta 1, umie-

szczona zwykłym sposobem na osi 2, zaopatrzona jest w szereg podłużnych żłobków lub rowków klinowych 3—3', 4—4', 5—5', 6—6' i t. d. (fig. 2 i 4), w które wchodzi końce szprych, złożonych w sposób, wskazany na fig. 1. Szprychy wykonane są z płaskiego żelaza, wygiętego pośrodku w miejscach 7 — 8 odpowiednio do wewnętrznej promienia dzwona koła 9. Obie części 7—10 i 8—11 zamykają się, tworząc jeden z wycinków koła w kształcie litery V. Końce 10—11 płaskiego żelaza są wygięte pod prostym kątem w tej samej płaszczyźnie i tworzą dwie płytki, skierowane w przeciwne strony, które wchodzi w dwa odpowiednie żłobki 3—4' piasty 1.

Wygięte pod prostym kątem końce 18 i 19 (fig. 3) dwóch części płaskiego żelaza, znitowanych ze sobą, wchodzi do jed-

nego i tego samego żłobka, poczem umacnia się je, nasadzając na gorąco po każdej stronie osi pierścien 12. Nasadzanie pierścienia 12 ma na celu łączne zaciśnięcie zagiętych końców 10 i 11 na piaście. Sąsiednie szprychy, włożone w żłobki, jako to 3—3' lub 4—4' i t. d. znitowane są ze sobą w miejscach 13 i 14 i połączone z dzwonem koła w miejscach 15.

Dzwono to jest utworzone przez połączenie pewnej ilości łuków 16, 16' i t. d., które w sposób znany ściśnięte są obręczą 17, na skutek czego szprychy utrzymują się trwale w piaście i tworzy się trwałe i sztywne połączenie całości.

Zastrzeżenie patentowe.

Koło do pojazdów, zwłaszcza ciężkich, znamienne tem, że szprychy, utworzone z

płaskiego żelaza, którego część środkowa (7, 8) jest wygięta odpowiednio do wewnętrznego promienia dzwona koła, a końce (10, 11), wygięte ku sobie, tworzą wycinke koła w kształcie litery V, są połączone i znitowane z dzwonem koła, poczem końce, wygięte pod kątem prostym w tej samej płaszczyźnie, są osadzone naokoło piasty (1) w znajdujących się na niej podłużnych żłobkach (3—3', 4—4' i t. d.) i przytrzymywane pierścieniami (12), obejmującymi wspomniane żłobki, opasanie zaś dzwonem koła przylegającą obręczą (17) utrzymuje trwale szprychy w piaście i tworzy trwałe i sztywne połączenie całości.

Alphonse Duret.

Zastępca: Inż. M. Zmigryder,
rzecznik patentowy.

